

2. januar 2024

Kære bestyrelser for BUP og DPS,

Vi har læst lovforslaget med sagsnummer 2023-655 med glæde for regeringens engagement i en mere værdig psykiatri. Vi vil gerne dele vores holdninger med vores hovedselskabers bestyrelser, så at FYPs bidrag kan videregives af disse.

Der er potentielt store konsekvenser af de foreslåede ændringer i "Lov om anvendelse af tvang i psykiatrien mv".

Trods en øget opmærksomhed på mindreåriges retssikkerhed er os kærkommen, kan vi være i tvivl, om børn i alderen under 15 år vil drage fordel af at skulle forholde sig til de juridiske problemstillinger, som en tvangsforanstaltning (dvs indlæggelse eller behandling uden samtykke) indebærer (her tænker vi på stillingtagen til påtænkt tvang modsat frivillighed; eftersamtaler med personalet; sagsbehandling i Det Psykiatriske Patientklagenævn; mm). Disse problemstillinger har indtil videre været den/de forældremyndighedsbærendes opgave, ligesom mange andre vigtige beslutninger vedrørende barnet træffes af denne/disse ud fra antagelsen, at et barn ikke har de fornødne intellektuelle og psykologiske forudsætninger til at forholde sig til disse problemstillinger og beslutninger. Ydermere må man overveje, at den omtalte ændring vil føre til, at børn skal forholde sig etisk og livshistorisk til, at de nu er blevet udsat for psykiatrisk tvang, og at den numerisk vil føre til et større antal tvangsforanstaltninger, når omfanget af disse opgøres i statistikker. Til sidst bekymrer vi os om de ekstra sundhedsfaglige ressourcer, der vil gå til indhentning af eksterne lægefaglige vurderinger, samarbejde med politi, dokumentation, eftersamtaler, møder i Det Psykiatriske Patientklagenævn, mv; og dette i det børne- og ungdomspsykiatriske fag, der i forvejen lider under et tiltagende disproportioneret forhold mellem de tilgængelige ressourcer og forventningen om rettidig vurdering og behandling.

Medlemmerne i FYP har de seneste år i forskellige sammenhæng givet udtryk for, at den fysiske sikkerhed i deres arbejde er utilstrækkelig, hvilket har negative konsekvenser for arbejdsrelateret trivsel og det konstruktive læge-patient-forhold. Derfor er vi glade for, at regeringen ønsker at højne sikkerheden vha metaldetektorer i ambulatorierne, imens vi ønsker at understrege, at screening for våben kun kan ses som kortsigtet nødløsning; for forebyggelsen af vold begået af mennesker med svær psykisk sygdom må først og fremmest forebygges ved veldimensioneret og værdig psykiatrisk behandling og socialpsykiatrisk støtte.

Vi værdsætter det gode samarbejde med politiet om at sikre patienternes sikkerhed ifm præhospital vurdering og indlæggelse, hvorfor vi værdsætter forslaget om at give sundhedspersoner hjemmel til at videregive de nødvendige (!) informationer til politi ifm fælles udkørsel.

At være tvangsfikseret er en prekær og sårbar situation i mange henseender, og mennesker i denne ekstreme form for frihedsberøvelse fortjener den

allermest omhyggelige og nærværende observation og dokumentation. Vi håber derfor, at indenrigs- og sundhedsministeren tager sit ansvar alvorligt ved bestemmelse af de nærmere regler for observation og dokumentation.

I hvilket omfang den tidligere lovgivning har medført en lavere retssikkerhed for patienter, der har fået medhold modsat de patienter, der ikke har fået medhold, er os ikke bekendt, hvorfor vi forholder os neutrale til dette spørgsmål. Det samme gælder spørgsmålet om ressortændringen for Det Psykiatriske Patientklagenævn til Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Med venlig hilsen//

Bestyrelsen Foreningen af Yngre Psykiatere